

Projektbeskrivelse

I forbindelse med min soloudstilling på O - Overgaden til februar 2024 ansøger jeg om støtte til produktion af nye værker. Overgadens udstillinger præsenteres som foreløbige kulminationer af de udstillenes praksis. En udstilling her vil markere min første institutionelle soloudstilling og have stor betydning for mit virke på et nationalt samt internationalt plan.

Med titlen *Antiform* introduceres en udstilling, der gennem en skulpturel og filmisk praksis, behandler spørgsmål om systemisk magt og autonomi, sårbarhed, sygdom og strukturel (over)styring. Udstillingen behandler en proces, jeg påbegyndte i sommeren 2022 efter at have fået konstateret kræft i form af akut lymfatisk leukæmi. Titlen antyder en antagonistisk position til det bestående - men også til 'form' som et mere generelt begreb og det at producere eller 'formgive', hvilket flyder gennem værkerne, hvis formelle ydre er karakteriseret af opløsning, hulhed og modstand.

Værkerne til udstillingen produceres i mit atelier, i samarbejde med en stenhugger og i et kunsterværksted for metalstøbning. Disse processer starter op allerede i september.

Udstillingen præsenterer følgende nye værker:

1 . I geologi er antiformal et resultat af en næsten plastisk deformation i Jordens kerne, der konvekst præger lagene i naturens terræn. Disse deformationer kommer sjældent til syne over Jordens overflade, men finder sted i forskellige stentyper under vores fødder. Deriblandt marmor. *You're not One* er en serie rektangulære, vertikale skulpturer af marmor, der som interimistiske søjler og supporterende strukturer blander sig i Overgadens arkitektur. Foruden at resonere med arkitekturen, er marmor et materiale, der repræsenterer soliditet, permanent og krop. Marmorskulpturerne præges af en systematisk gennemhullet perforering, og forsøger dermed både at visualisere en krop i opløsning, gennem en strukturel indblanding eller systemisk 'invasion', og et utilregneligt og flygtigt system. For at understrege denne formelle forbindelse mellem kroppens bløde legeme og stenens hårde materiale, skal værkserien realiseres i portugisisk rosa marmor.

2. I filmen *Crip Time* ses Alicja Kwades indespærrede marmorskulpturer foran Panum Instituttet. Filmen roterer frem og tilbage om skulpturerne, som en defekt viser på et ur, og forsøger gennem varighed og billede at afvise den forestilling om værdi, der påstås at findes i fremdrift og kontinuerlig produktion. 'Crip time' er lånt af Alison Kafer, som finder det nødvendigt at introducere et nyt tidsbegreb, der imødekommer forskellige levede virkeligheder. Uret bør bøjes, da syge og invaliderede ikke kan følge med den normative, kapitalistiske tids hast og effekt.

3. *Everything Evaporate* består af 4 overdimensionerede paprør tømt for det fyrværkeri, der engang beboede dem. Efterladt i regnen er de deformeret og sigter mod beskueren, der træder ind i udstillingsrummet. Udhulede, men defensive indtager de rummet. En bivirkning ved kemoterapi er nervedød - en kropslig oplevelse af at gå fra at være solid til vibrerende, atomiseret. Fyrværkerihylstrenes bevægelse fra potentiel til frigivet energi og opløsning på gaden repræsenterer en formel forbindelse til en fysisk tilstand, som jeg genkender i mig selv.

4. Værket *Inhabit Everywhere* består af skal-skulpturer, der som abstraktioner af hustage forsøger at bebo rummet. Installeret fra loftet, kaprer de svævende en del af udstillingsrummet og etablerer et interimistisk, beskyttet sted. Skulpturerne udføres i en kombination af pap, glasfiber og epoxy, der armeres med et metalgitter.

5. *Medusa's Revenge* er en serie indrammede bronzeskulpturer, der beror på logikken om den klassiske cire perdue metode at støbe metal på. Cire perdue betyder 'tabt voks' og er en teknik, hvor voksmodellen går tabt ved støbningen. Voksen kan udskiftes med andre materialer, der smelter ved denne temperatur, som f.eks. syntetiske materialer. Sådan transformeres lokker fra parykker til små spidse bronzespyd og præsenteres i vitriner inspireret af våbenskabe.

Udstillingen vil også vise det eksisterende videoværk *Détournement* (2023), hvori vi følger en kvinde med i paryk, der befinder sig på Rigshospitalets Helipad. Filmens titel betyder 'omdirigering' eller 'kapring' og, som refererer til en æstetisk teknik udviklet af 1950'ernes Situationister. Kvinden på toppen af Riget ønsker at 'detournere' platformen og skabe en modreaktion på hospitalets fysiske indgrebstræden i hendes krop.